Caracciolo, Roberto: Sermones quadragesimales de poenitentia
[Basel: Berthold Ruppel und Michael Wenssler], [ca. 1479] Seite 228

rel desiderate nullum ꝑueniat gaudium si desiderās non consequiť
finē ꝓpter quē illud desiderabat nihil euenit post iudicium ex cuius
euentu aliqđ in eis gaudiū oriať. Ad primū argumētum dicendū
ꝙ ante iudiciū nō est malorū angeloꝝ tristicia ita fortis ꝙ expel
lat omnem delectatōez ⁊ magnā ⁊ ꝑuā. Ad secundū dicendū ꝙ an
geli boni eo ꝙ ita sint coniuncti cum diuina voluntate vt nihil eue
niat ꝯtra eoꝝ voluntatē absolutam. Et qꝛ hn̄t substantialis glorie
ꝯplementū iō in eis nulla pōt esse tristicia. Sed in angelis maľ nō
ē adhuc tota pena ꝯpleta q̄ꝫ ꝑpetuo habituri sunt post iudiciū. Ido
interdū in eis est aliqđ gaudiū. Gaudent em̄ de malis euentibus q̄
euenire desiderant. Ad terciū dicendū. ꝙ cū in hoie simul est tristi
cia ⁊ leticia tunc ē ꝯstrictio cordis in vna pte ⁊ dilatatio in alia vľ
potest dici. Quod si leticia maior est q̄ꝫ tristicia cor dilatabiť minꝰ
ꝓpter tristiciā. Si aūt tristicia est maior q̄ꝫ leticia esset ecōuerso. Si
vero equarenť tunc cor non ꝯstringereť ꝓhibente leticia nec dilata
retur ꝓhibente tristicia. hec Ric. Nondum tamen secūdum Tho. ꝑ
te. i. q. lxiiij. ꝙ dolor ⁊ gaudiū scđm ꝙ sūt passiones in demonibꝰ
esse nō pn̄t. Sic em̄ sunt ꝓpe appetitus sensitiui qui est virtꝰ in orga
no corꝑali. Sed scđm ꝙ nominant simplices actus sic pn̄t esse in de
monibꝰ. Et sic dolor nō est aliud q̄ꝫ recursus ad illđ qđ est vel qđ
nō ē. Multa em̄ vellent nō esse vt oēs hoies fore dānatos que tam̄
nō sunt qꝛ multi saluanť iō in eis est dolor ⁊ qꝛ multos vellent pec-
care ⁊ eoꝝ desiderium impleť iō in eis est gaudium eo mō quo su-
plus ē dictum. Cū ergo pctm̄ dyabolo sūme sit gratū que demētia
ē illi ꝯplacere peccando. An nescitis o excecati pctōres ꝙ ipse vos
querit perdere cupitq; beata vita priuatos secum trahere in infer
num. O infelices aie peccatrices considerate quid facitis cum dya
bolo obtēꝑatis ꝑfecto contentatis letumq; facitis hostē pestilē
tissimum qui nullo placatur obsequio quinimmo seruientes magis
crudelibusq; torquebit.

¶ ꝙ pctm̄ est fugiendū eo ꝙ priuat hominē diuina grā ⁊ semp
el ē annexꝰ cruciatꝰ ⁊ pena ac interficit ipam aiaꝫ ¶ Capl'm. ij.

Secunda rō quare pctm̄ ⁊ delictum est fugiendū dr nocēcie
Nocꝫ siquidē homini plusq̄ꝫ cetera mala que dici aut cogita
ri possūt potissimū ꝓpter tria. Primo ꝓpter priuatōez. Scđo
ꝓpter cruciatōez. Tercio ꝓpter interfectionē. Primo pctm̄ nocet
hoi ꝓpter priuatōꝫ eo ꝙ priuat illū bono nature qđ ꝑemmet cūctis
bonis fortune hoc dicit Augꝰ in. iij. ⁊. vij. Confessionum ⁊ in li. de
fide ad petrū. Sꝫ ꝯtra posset quis arguere quia dicit Dionisius i li.
de diuinis nominibus. ꝙ bona nature in demonibus manent inte
gra post pctm̄. Sꝫ peccatū hois nō est grauiꝰ peccato demonis er-
gᵒ ꝓpť illud nō debet priuari bono nature. Rn̄det Tho. i. ij. q. lxxxv
ꝙ bonū naťe humane pōt dici triplr̄. Primo ipsa principia nature
ex quibus natura ꝯstituiť ⁊ ꝓprietates ex his causate sicut potēcie

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-519/0228
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG